

Mál nr. 396/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar sveitafélagsins A****Ágreiningur um bótaskyldu er kennari féll í hálfu á gangstétt við grunnskóla.****Gögn.**

Málskot dags. 11.12.2018 ásamt fylgiskjölum 1-19.
Bréf V dags. 17.12.2018 ásamt fylgiskjali 1.

Málsatvik.

Um klukkan 7:30 að morgni hins 11. janúar 2018 féll M, kennari við grunnskóla sem rekinn er af A, í hálfu á gangstétt sem liggur frá inngangi vinnustaðar hennar að bílaplani með þeim afleiðingum að hún hlaut úlnliðsbrot og aðra áverka.

Að mati M má rekja tjón hennar til saknæms og ólögmeðs athafnaleysis af hálfu A sem hafi borið að tryggja öryggi umferðarleiða við skólann. Þannig hafi hálkuvörnum ekki verið sinnt með fullnægjandi hætti, og hafi töluverð hálfu verið á gangstéttum og bílaplani við skólann og svellbunkar hér og þar. Hafi einhverjar hálkuvörnin verið framkvæmdar af hálfu A hafi þeim því verið ábótavant. M tekur fram að í nokkra daga fyrir slysið hafi veður einkennst af frosti og snjó og því hafi aðstæður fyrir utan skólann í raun verið óforsvaranlegar í nokkra daga fyrir slysið. Húsvörður sem sjái alla jafna um hálkuvörnin við skólann hafi verið fjarverandi í nokkra daga fyrir slysið og á slysdegi en vanrækt hafi verið að kalla aðra starfsmenn til verksins. Einnig vísar M til þess að A hafi ekki tilkynnt strax um slysið til Vinnueftirlits ríkisins, í samræmi við 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, öryggi og hollustuhætti á vinnustöðum og verði því að bera hallann af sönnunarskorti um atvik málsins. Telur M sig því eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyssins.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að svæðið þar sem M datt hafi verið hálfuvarið af starfsmönnum hverfastöðvar A. Þannig hafi bíll frá hverfastöðinni hálfuvarið bílastæði og lóð skólans klukkan 9 hinn 10. janúar 2018, og klukkan 6:15 að morgni slysdags, eða áður en slysið átti sér stað. Af þessum ástæðum er því hafnað að A hafi ekki brugðist við aðstæðum með fullnægjandi hætti. Þá er því mótmælt að fjarvera húsvarðar hafi haft einhver áhrif þar sem slysið hafi ekki átt sér stað á því svæði sem hann hafi jafnan séð um að hálfuverja. Þá tekur V fram að veðurfar dagana í kringum slysið hafi verið með þeim hætti að sérstök ástæða hafi verið til aðgæslu M sjálfar, enda hafi hálfu verið á gangstéttum, bílastæðum og lóðum um alla borg, og ógerlegt að gera ráð fyrir að hálfu væri horfin svo snemma morguns, jafnvel þó gætt hefði verið að hálfuvörnum.

Álit:

M hefur áður skotið ágreiningsefni þessu til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum, en með úrskurði nefndarinnar í máli nr. 267/2018 var kröfu M um að viðurkenndur yrði réttur hennar til bóta úr ábyrgðartryggingunni vísað frá, þar sem skilyrði fyrir efnislegri afgreiðslu málsins þóttu ekki uppfyllt. Þannig kemur fram í 2. og 3. mgr. 5. gr. samþykpta úrskurðarnefndar í váttryggingamálum, sem birtar eru í B-deild Stjórnartíðinda með auglýsingu nr. 1090/2005, að ef afstaða váttryggingafélags til kröfu liggja ekki fyrir áður en ágreiningur er lagður fyrir nefndina verði þrjár vikur að hafa liðið frá því að váttryggingafélagi barst krafan. Í tilviki M lá afstaða V ekki fyrir en umræddur þriggja vikna frestur var heldur ekki liðinn. Þar sem V hefur sent M höfnunarbréf, dags. 29. október 2018, er ágreiningurinn nú tækur til meðferðar.

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyssins. Slysið átti sér stað um hávetur, þegar veðurskilyrði höfðu verið með versta móti,

og sérstaklega varað við mikilli hálfu í fjölmiðlum og því að örðugt væri að ráða við hana með hefðbundnum leiðum. Ekki liggur annað fyrir en að bíll frá hverfastöðinni hafi verið búinn að hálfuverja umrætt svæði þegar slysið átti sér stað, þó vera kunnir að þær hálfuvarnir hafi e.t.v. ekki duga til í þeim aðstæðum sem voru til staðar. Þannig verður ekki sýnt fram á að starfsmenn skólans eða aðrir starfsmenn A hefðu átt þess kost að grípa til frekari aðgerða til að koma að fullu í veg fyrir hálfu eða hálfkumyndun á og við skólalóðina við þær veðuraðstæður sem til staðar voru. Slysið verður því ekki rakið til atvika sem A verður kennt um. Engu breytir í þessu sambandi þótt slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu sveitafélagsins A hjá V.

Reykjavík 8. janúar 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.